

[Holger Andersen.]

ærede Udenrigsminister i, at et engelsk Regeringstilsagn er en Faktor af den allerstørste Værdi og Betydning. Men hvor langt altsaa Forarbejderne med Hensyn til Englands Tilslutning er fremskredet, derom ved vi endnu intet. Vi kender ikke andet dertil end den almindelige Udtalelse, der blev fremsat i Genève. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa at spaa noget som helst om, hvad der kunde ske af forfærdelige politiske Omvæltninger i England, som den højtærede Udenrigsminister var inde paa, men det forekommer nu altid mig noget bedre at vente og se, hvad en Sag bliver til, end, om jeg saa maa sige, at foruddiskontere samme. Lad os vente med at tage Hatten af, indtil vi virkelig ser Manden. Det gælder ogsaa paa et Omraade som dette.

Tilbage bliver jo saa, at det vil være ret paakrævet at faa nærmere Oplysning om de Forhandlinger og Overvejelser, som den tidligere socialdemokratiske Regering denne Sag vedrørende har foranstaltet, og om hvilke den højtærede Udenrigsminister vedblivende udtalte sig ret summarisk.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre kom til Slutning ind paa nogle Bemærkninger om, at hvis man vilde stille sig saadan i det ene og det andet Tilfælde, hvor ligger saa Vejen frem? nogen maa jo da tage Konsekvensen af, hvad de befuldmægtigede har tiltraadt. Her røres jo ved et vigtigt Spørgsmaal, som jeg tidligere, baade her og i Genève, har tilladt mig at understrege meget stærkt: Spørgsmaalet om Konventionernes indgaaende Forberedelse.

Jeg stillede før et Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, som han ikke svarede paa, men som det vilde være mig meget om at gøre at faa Svar paa i Udvalget, og det er dette: Har der under Udarbejdelsen af denne Konvention, da Forhandlingerne førtes i Genève i 1925, herhjemme været ført indgaaende Forhandlinger med de Organisationer, som maatte være særlig interesserede i dette Spørgsmaal? Har man ført indgaaende Forhandlinger med de Organisationer, der er sat til at varetage disse særlige Interesser, før man gav vor befuldmægtigede Ordre til at undertegne den paagældende Traktat? Det er for mig meget vigtigt, at de paagældende Konventioner forberedes saa indgaaende som muligt, og det vil forhaabentlig den kommende Udvalgsforhandling give os Lejlighed til at komme nærmere ind paa.

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde før, at de Bestræbelser, som Konventionen er Udtryk for, ser jeg med Sympati paa ligesom det ærede Medlem Hr. Moltesen og de to andre ærede Ordførere.

Jesper Simonsen: Det er forunderligt, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, som vi ved nærer en meget betydelig Interesse for Folkeforbundet og alt, hvad der angaar det, alligevel har saa store Betænkeligheder med Hensyn til det Arbejde, som maa gøres for at komme fremad og faa udviklet Folkenes Forbund til det Omfang og den Stilling, det bør have, og til at kunne varetage de Opgaver, som man har tænkt sig, da man stiftede det.

Det ærede Medlem siger, at man overfor et Forslag som dette maa vente med at tage Hatten af, indtil man ser Manden. Ja, hvad betyder nu dette? Betyder det, at Danmark ikke maa ratificere, før alle andre Lande har ratificeret, eller hvor mange skal have ratificeret? Det skal være ført ud i Livet, forstaar jeg, ikke alene retligt, men ogsaa faktisk, i et eller andet Omfang, inden Danmark maa tiltræde. Hvis Staterne tager det Standpunkt, saa er det en given Ting, at det hele gaar i Staa! Jeg forstaar ikke, hvordan det ærede Medlem kan komme ind paa saadanne Betragtninger, naar det ærede Medlem har den store Interesse for Folkenes Forbund, som han saa ofte har givet Udtryk.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Moltesen og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ser meget ensidigt paa denne Sag, ser paa de danske Interesser, som maatte være til Stede, ser kun paa dem og ser bort fra, hvilke Interesser Danmark har i at faa en Konvention som denne gjort retsgyldig, ved at det fornødne Antal Stater ratificerer den. Vejer da denne Interesse intet? For mig staar det saaledes, at den Interesse maa man se paa i samme Grad og ikke mindre end de privat-økonomiske Interesser herhjemme, som kan føle sig paavirkede eller truede, hvis denne Konvention bliver gjort gyldig. Dette ensidige Syn kan vi forhaabentlig faa Bugt med under den Udvalgsbehandling, der nu skal finde Sted, saaledes at man der kan blive enig om at tiltræde Konventionen. I Haab om, at dette maa ske, skal jeg slutte med endnu en Gang at anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Udenrigsministeren (P. Munch): De to ærede Opponenters sidste Udtalelser var